

*Хто роботу зробив,
Хто відбув свою путь,
Хто свій вік пережив,
Хай чимскорше йде туг.
Тихо тихо кругом
На скалі смерті храм
Не доходять сюди
Ні любов ані гнів
Одинокий пором
Доїжджає до брам*

Богдан Ленкий

Епітафія Любомирові Пирогові

Легко і просто говорити про діяльність професора Любомира Пирого, важко і не кожному по справді вдається висловити біль втрати – відходу в інший світ автора неповторних, автобіографічних на фоні соціальних і національних війн і змін, книг-спогадів «Було колись...» (в Рогатині 2013 р.) і «День за днем... Рік за роком...» (2015 р.).

Любомир Пиріг – член клубу творчої молоді, засновник товариства Української мови, член народного руху України, перший довголітній президент ВУЛТ (1990-2007), президент СФУЛТ.

В жодній офіційній публікації не згадано про його здібності згуртувати і об'єднувати членів лікарського товариства з усіх регіонів України.

Кожна зустріч на конференціях – це планування роботи. Були суперечки і гарячі виступи, але завжди доходили до спільного знаменника.

Для Львівського відділення кожна зустріч з Любомиром Пирогом була святом, незабутнім святом, до якого заздалегідь підготовлялися. Славної пам'яті Любова Гоцко-Ней (відійшла у вічність 2021 р.) дбала, щоб наша делегація була підготовлена до розгляду всіх проблем, які вирішувалися за застіллям після офіційних доповідей. Незабутні зустрічі визначали напрямки роботи.

Любомир Пиріг не цурався музики і танців, за які діставав призові місця. З нього брали приклад. Поважали і любили.

Через багаторічні зустрічі членів ЛТ пропагувало любов і згоду між українцями різних регіонів нашим гаслом, було: «рідна матір і рідна мова – єдині». Їх не можна зрадити.

Сумуємо, жаль втрати в наших серцях.

Зиновія Служинська

Член українського лікарського товариства

Дійсний член НТШ